

باسمه الودود

قسمت دوم قواعد درس ۱

فعلهای مضارع مرفوع و منضوب

فعلهای مضارع با حروف [ا ، ت ، ی ، ن] در ابتدای فعل و

علامت ُ ، ن در آخر فعل شافعه می‌شوند. این فعلها

بجای علامت آخرشان (ُ ن) مضارع مرفوع نام دارند.

ترجمه این فعلها در حالت عادی به صورت اخباری (می باشد)

يَلْتَبُّ / يَلْتَبُّونَ می نویسد اَلتُّبُّ می نویسم
يَلْتَبُّ / يَلْتَبُّونَ می نویسد يَلْتَبُّ / يَلْتَبُّونَ می نویسم

حروف ناصبه: اَنْ / حتى - لِ - كَي - لَكِي / لَنْ
 ناصبه الودود
 كه
 تا - برای اینکه
 هرگز

چنانچه قبل از فعل مضارع کبی از **حروف ناصبه** (آئینه منفی)

(نصب دهنده) بیاید، فعل مضارع بصورت التزامی ترجمه می شود.

این حروف باعث می شوند علامت آخر فعل مضارع از به تبدیل شود

یا ن از آخر فعل مضارع حذف شود بجز فون جمع مؤنث که قبلش

هست. یکتبون می نویسند

اَنْ یکتب ① که بنویسد
 لَنْ یکتبوا ② هرگز ننویسند
 یکتبین ③ می نویسید
 کئی یکتبین ④ تا بنویسند
 نخواهند نوشت